

Аристотел је био први који је уопште формулисао значење ријечи полис (politike kainonia). Од тада је полис темељни термин политике уопште. Полис је означен као мала државица или град. Аристотел опет не слиједи Платонове ставове. Он се окреће политичком ставу грађана. За њега постоји само реална држава, а не идеална као код Платона. За Аристотела сваки град, односно, држава представља неко заједништво и да та заједништва теже неком добру. Аристотел каже: „Будући, видимо како је сваки град неко заједништво и да је свако заједништво сложено ради неког добра, бјелодано је, да сва заједништва теже неком добру, а највише пак и ономе које је од свих најпоглавитије и у себи садржава сва остала. А то је оно названо држава и државно заједништво“. Најмања заједница је породица, неколико породица формира село (насеље), а већи број таквих села представља град, односно државу. По Аристотелу, држава настаје по природи и да је она важнија од појединца и сматра да је политичка промјена по природи и кретању. Сваки грађанин мора да учествује у политичком животу. Аристотел такође критикује Платона због његовог знања. Аристотел је био мишљења да је поред сазнања и врлина важна за појединца. Он тврди такође да је умно биће владајуће и оно је по својој нарави господар и владар, а бића која су предвиђена физичким радовима су робови. „Град настаје по нарави и првобитнији је него појединац, јер ако појединац није достојан тога, он ће се односити према цјелини. Онај пак појединац који не може да живи у заједници или коме ништа није потребно (који је сам себи довољан), тај није никакв дио града или државе, те је или звијер или Бог“. Он сматра варваре робовима и да они по својој нарави нису бића која треба да владају и да Хелени имају право владати њима, те по њима варвар и роб су једно те исто. Природа је створила све ради људи, биљке ради животиња, животиње ради људи, а човјек има право да их лови. Он има право да лови оне људе који су од природе створени да му се покоравају. Такав рат је оправдан, мишљења је Аристотел. Он под господарском влашћу подразумјева ону власт која се односи на ствари неопходне за живот и онај ко њима управља не мора да зна да их прави, већ да се њима служи, јер је то посао роба. Сваки град је састављен од домаћинства. „Дијелови господарства су они опет од којих је састављено домаћинство. А савршено домаћинство се састоји од робова и слободних људи. Будући да сваку појединост треба истражити у најмањим састојцима, а први су најмањи дијелови домаћинства, господар и роб, те супруг и супруга, па отац и дјеца“. Господар је власник имовине, а роб је његово живо оруђе за рад. Имовина је дио господарства без које се не може преживити нити добро живити. Власт над домаћинством је једновладно, јер сваким домом влада један човјек, док је власт над слободнима и једнакима државна власт. Имовина се састоји од мноштва оруђа, и роб је нека жива имовина, а сваки слуга је оруђе које је мјесто оруђа. Када не би било то тако, онда нпр. ни грађевинцима не би требао помоћник, као ни гопсодару роб. О имовини се пак говори као о дјелу, јер дио није само дио нечега другог, него и у цјелости припада другом. Исто тако и имовина. Због тога је господар, само господар роба и не припада му, а роб није само роб господарев, него му и у цијелости припада. Из тих ствари дакле је јасно, шта је нарав роба и која му је могућност. Јер онај који по нарави не припада себи него другом човјеку, тај је по нарави роб, а другом припада човјек који, будући човјеком, такође је имовина. Имовина је пак издвојено оруђе.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com